

мажорний настрій заняття, життєрадісність, взаємна довіра, почуття гумору і зумовлений такими факторами настрої сприяють підвищенню ефективності заняття, оскільки без урахування психологічного аспекту навіть найефективніші методи і прийоми не дають бажаних результатів.

Література

1. Ариян М.А. Учет особенностей личности учителя при оптимизации процесса обучения / М.А. Ариян // Иностранные языки в школе. – 1988. – № 3. – С. 43-48.
2. Гринчишин О.М. Розвиток мотивації оволодіння іноземною мовою в умовах вищого військового навчального закладу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. псих. наук : спец. 19.00.09 «Психологія діяльності в особливих умовах» / О.М. Гринчишин. – Хмельницький, 2003. – 20 с.
3. Елухина Н.В. Устное общение на уроке, средства и приемы его организации / Н.В. Елухина // Иностранные языки в школе. – 1995. – №4. – С. 3-6.
4. Загорский А.П. О психологическом компоненте предмета «Иностранный язык» в школе / А.П. Загорский // Иностранные языки в школе. – 1995. – № 4. – С. 26-31.
5. Зимняя И.А. Психологические аспекты обучения говорению на иностранном языке : [книга для учителя] / И. А.Зимняя. – М. : Просвещение, 1985. – 160 с.
6. Карасик В.И. Этикет и английский язык / В. И. Карасик // Иностранные языки в школе. – 1993. – № 2. – С. 57-59.
7. Китайгородская Г.А. Методика интенсивного обучения иностранным языкам / Г.А. Китайгородская. – М. : Высшая школа, 1986. – 103 с.
8. Методика интенсивного обучения иностранным языкам / [под ред. В.А.Бухбиндера, Г.А.Китайгородской.] – К. : Вища школа, 1988. – 343 с.
9. Морозов В.В. Формування готовності студентів вищих педагогічних закладів до діалогічного навчання : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / В.В. Морозов –Кривий Ріг, 2000. – 18 с.
10. Пассов Е.И. Коммуникативный метод обучения иноязычному говорению : [пособие для учителей] / Е.И. Пассов. – М. : Просвещение, 1991. – 223 с.
11. Цимбал С.В. Психологічна схема формування та формулювання мовного висловлювання у процесі говоріння / С.В. Цимбал // Науковий вісник Національного аграрного університету / [редкол. : Д.О. Мельничук (відп. ред.) та ін.]. – К. : Міленіум, 2004. – С. 274-276.

І.В. ЛЯШЕНКО

*Сумська філія Харківського національного
університету внутрішніх справ*

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД З РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ

З огляду досліджень вітчизняних і зарубіжних учених, дистанційне навчання визначається як така організація навчального процесу, при якій викладач розробляє навчальну програму, що базується на самостійному навчанні студента [1].

У дослідженнях зарубіжних учених мотивація визначається як «процес, за допомогою якого підтримується цілеспрямована діяльність» [9]. За думкою зарубіжних колег, дослідження мотивації навчання онлайн

прийняли різні рамки для її підтримки. Частіше вивчається внутрішня-зовнішня теорія мотивації навчання онлайн [5]. Впливовою є теорія самовизначення, у якій експлікується внутрішня-зовнішня мотивація. Теорія самовизначення – це сучасна теорія мотивації, яка побудована на фундаментальному принципі автономії учня. Така теорія стверджує, що всі люди мають внутрішню потребу самовизначитися або стати самостійним (тобто здійснювати діяльність і самоконтроль), а також, щоб відчувати себе компетентними (тобто здатними) і з'єднаними (тобто пов'язаними з іншими) по відношенню до свого оточення. Теорія самовизначення заявляє, що, якщо умови навколишнього середовища підтримують самостійність індивіда, то мотивація до самостійного навчання буде розвиватися краще [7].

Дослідники зі США визначили 10 мотиваційних елементів, необхідних для розвитку і підтримки мотивації дистанційного навчання. При дистанційному навчанні, як і при живому, викладачам слід звертати увагу на ключові моменти, які вони можуть успішно пов'язати з вирішенням цих принципів у розробці своїх курсів. Важливим моментом є зосередження на мотиваційних елементах і принципах, а не лише на діапазоні можливих завдань [4].

Інший погляд на чинники, які впливають на мотивацію дистанційного навчання, ми знайшли у другій роботі. Дослідники вказують на основні 6 факторів: це соціальні відносини – познайомитися з новими друзями, знайти контакти і влаштувати дружні стосунки; зовнішні очікування – виконати вказівки від інших, виправдати очікування або рекомендації когось з формальної влади; соціальне забезпечення – поліпшити здатність служити людству, підготуватися слугувати суспільству, підвищити можливість брати участь у громадській роботі; особисте просування – домогтися більш високого статусу в роботі, забезпечити професійне зростання, бути в курсі справ конкурентів; втеча / заохочення – щоб вгамувати нудьгу, як отримання перерви в рутині вдома або на роботі; пізнавальний інтерес – дізнатися заради навчання, прагнути до пізнання для власних інтересів, задовольнити допитливий розум [2].

Саме для більш успішної участі в дистанційних курсах при дистанційному навчанні дослідники пропонують викладачам дотримуватися таких рекомендацій:

- мати чітке уявлення про вимоги часу, про очікування від курсу;
- навчити студентів вчитися дистанційно;
- бути зразком доброї участі у курсах;

- бути готовим пом'якшити вимоги курсу за необхідності;
- зв'язатися зі студентами, які не беруть участь у дистанційному курсі і запросити їх до участі;
- створити теплу, затишну і безпечну атмосферу для участі [6].

Важливою рекомендацією дослідники також вважають застосування мультимедійного контенту, при цьому звертати більше уваги саме на зміст завдань, а не лише на зовнішній дизайн при оформленні [8].

Дистанційним студентам потрібно бути більш самостійними і більш вмотивованими для успішної діяльності. Різні дослідники визначають різні стратегії навчання, але майже усі погоджуються з основними категоріями у такому навчанні. Це когнітивні (які можуть застосовувати особливі техніку виконання певних завдань), метакогнітивні (виконавчі процеси використовувалися для планування, керування й оцінювання навчального завдання) і соціоафективні (взаємодія з іншими для практики або для подолання самотності або побоювань) [3].

Отже, із розвитком технологічної та інформаційної бази навчання і застосуванням дистанційного навчання у більш широкому масштабі, вищі школи в Україні зустрічаються з проблемою нестачі мотивації студентів. З аналізу зарубіжних досліджень можна вивести основні наукові і практичні рекомендації для застосування у вітчизняному дистанційному навчанні. Звичайно, слід індивідуально підходити до розробки нових курсів і враховувати особливості студентської аудиторії, її спрямованість, проміжні і кінцеві цілі.

Література

1. Мусієнко О.Л., Зелінська О.В. Дистанційне навчання у вищій школі: моделі і технології// Наука в інформаційному просторі: матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конф., 29-30 верес. 2011 р. : В 7 т. – Д. : Біла К.О., 2011. – С. 66-72.
2. Abdullah M. M. B. et al. Motivating factors associated with adult participation in distance learning program //International Education Studies. – 2009. – Т. 1. – №. 4. – P.104.
3. Chamot A. U., O'Malley J.M. The CALLA handbook: Implementing the cognitive academic language learning approach. – Reading, MA : Addison-Wesley Publishing Company, 1994.
4. Dennen V. P., Bonk C. J. We'll Leave the Light on for You: Keeping Learners //Flexible learning in an information society. – 2007. – С. 64.
5. Hurd S., Beaven T., Ortega A. Developing autonomy in a distance language learning context: issues and dilemmas for course writers //System. – 2001. – Т. 29. – №. 3. – С. 341-355.
6. Palloff R.M., Pratt K. Building learning communities in cyberspace. – San Francisco: Jossey-Bass, 1999. – Т. 12.
7. Ryan R.M., Deci E.L. Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions //Contemporary educational psychology. – 2000. – Т. 25. – №. 1. – С. 54-67.
8. Schopieray S. Motivation to Learn in Adult Computer-Based Distance Education: A Review of Literature.

9. Zimmerman B.J., Schunk D.H. An Essential Dimension of Self-Regulated Learning //Motivation and self-regulated learning: Theory, research, and applications. – 2008. – С. 1.

О.Є. МАКАРЕНКО

*ДВНЗ «Українська академія банківської справи
Національного банку України»*

ІННОВАЦІЇ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНІЙ МОВІ: ПРОЕКТНА МЕТОДИКА

Національна доктрина розвитку освіти серед пріоритетних напрямків визначає запровадження освітніх інновацій у навчально-виховний процес загальноосвітніх та вищих навчальних закладів. Сьогодні знання іноземних мов є вимогою часу, засобом міжособистісної комунікації та міжкультурного спілкування. У контексті організаційного реформування освіти, одне із центральних місць посідає іншомовний сегмент. Ефективне оволодіння іноземними мовами можливе за умови запровадження інноваційних технологій навчання у навчально-виховний процес.

Інноваційні технології навчання іноземних мов – це оригінальні, новаторські способи, прийоми, педагогічні дії та засоби, що сприяють покращенню та ефективності навчання іноземних мов. Таким чином, їх структурними елементами є зміст, форми, методи, засоби, прийоми та цілі навчання. Розглянемо таку інноваційну педагогічну технологію навчання іноземних мов як проектна методика або проектні технології.

Метод проектів знаходить усе більше поширення в системі освіти різних країн світу. Причини цього явища, як вважають дослідники, криються не тільки в галузі педагогіки, але й у сфері соціальної.

Метод проектів – це система навчання, гнучка модель організації навчального процесу, зорієнтована на творчу самореалізацію особистості, розвиток її можливостей у процесі створення нового продукту під контролем викладача. Педагоги-науковці, які займаються проблемами проектних технологій навчання, відзначають, що у процесі роботи над проектом відбуваються залучення студентів до реальної діяльності навчального предмета; розвиток навичок самостійної роботи у процесі виконання проекту; розвиток ініціативи та творчості. Проектна методика характеризується високою комунікативністю і залученням студентів до реальної мовленнєвої діяльності, що зорієнтована на вирішення певного завдання в досягненні загальної мети в оволодінні іноземною мовою.